

מסורת הש"ס

(א) וְלֵעֵלֶב נֶבֶל וְשִׁירָן, (ב) וְשִׁירָן פֶּרֶשִׁי תַנְיִן כִּי דִרְיָן, (ג) וְשִׁנְתָּ יָם, כִּי צִיָּה, (ד) וְלֵיל אַחֵר דִּרְיָן קָסָה, (ה) בְּסִיָּא טַפָּף: לְנִקְיוֹן, (ו) וְשִׁירָן תּוֹסֵף שֶׁכֶּת כֶּסֶף: דִּרְיָן חֹבֶה, (ז) מִכָּאן עַד שֶׁמֶעַל זֶה מְדַבֵּר הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵם אֵלֶּה בְּלִיָּן וְעַתָּה הַסּוֹפֵרִים וְכַתּוּבֵי כַפְתִּים, מִהֲרִי"מ,

תורה אור השלם

1. הַבֶּשֶׁר עוֹדֵן בֵּין שְׁנֵיהֶם יִסְרָאֵל וְיִרְמְיָהּ? הֲרָאָה קָדֵם אֵין זֶה בֵּין מִקְדָּה רַבָּה מֵאֵדָּה בְּמִדְבָּר יֵאָדָּה לֵב

הנהגות הב"ח

(א) גַּם לַמַּחֲרֵךְ כִּי הִשְׁתַּחֲוֶה, (ב) שֶׁם סְכֻמָּה אִמֶּר אֲשֶׁר־חֲתֻמִּינִי:

לעזי רש"י

אֲשֶׁר־נִיטְ [אֲשִׁיבֹלְנִיטְ], מִרְחִי"ת.

אילימא ב"ש אומרים מקנה ולא בעי מדיה. פיו: ולא מדיה. במים שהקינוט יפה מן ההדמה ולא הוכרה כאן הדמה: **וכים הלל אומרים מדיה ולא בעי קינוט.** דלל סגי ליה בקינוט אלל מדיה במים והוא עיקר ואינו צריך קינוט: **אין קינוט פה.** להכשיר לאכול בשר אחר גבינה:

אילימא בית שמאי אומרים מקנה ולא בעי מדיה ובית הלל אומרים מדיה ולא בעי מקנה אלא הא דאמר רבי זירא אין קינוט פה אלא בפת כמאן כב"ש אלא בית שמאי אומרים מקנה ולא בעי מדיה ובית הלל אומרים אף מדיה^(א) הוי ליה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל ולתנייה גבי קולי בית שמאי וחומרי בית הלל אלא בית שמאי אומרים מקנה והוא הדין למדיה וב"ה אומרים "מדיה והוא הדין למקנה מר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי גופא אמר רבי זירא אין קינוט הפה אלא בפת והני מילי בדחימי אבל בדשערי לא ודחימי גמי לא אמרן אלא בקירא אבל בחמימא משמר שטרי והני מילי ברכיבא אבל באקושא לא והלכתא בבבלי מילי הוי קינוט לבר מקמחא תמרי וירקא בעא מיניה רב אסי מרבי יוחנן כמה ישהה בין בשר לגבינה א"ל ולא כלום איני והא אמר רב חסדא: אכל בשר אסור לאכול גבינה גבינה מותר לאכול בשר אלא כמה ישהה בין גבינה לבשר א"ל ולא כלום גופא אמר רב חסדא אכל בשר אסור לאכול גבינה גבינה מותר לאכול בשר אמר ליה רב אחא בר יוסף לרב חסדא בשר שבין השניים מהו הקרי עליה י'הבשר עודנו בין שניהם אמר מר עוקבא אנא להא מלחא חלא בר חמרא לגבי אבא דאילו אבא כי הוה אכיל בשרא האידנא לא הוה אכל גבינה עד למחר^(ב) עד השתא ואילו אנא בהא סעודתא הוא דלא אכילנא אלא סעודתא אחריתא אכילנא אמר שמואל אנא להא מלחא חלא בר חמרא לגבי אבא דאילו אבא^(ג) הוה סייר נכסיה תרי זמני ביומא ואנא לא סיירנא אלא חדא זימנא שמואל למעמיה דאמר שמואל מאן דסייר נכסיה כל יומא משכח אסתירא אביי הוה סייר נכסיה כל יומא יומא חד פגע באריסיה דדרי פתכא דאופי אמר ליה הני להיכא אמר ליה לבי מר אמר ליה^(ד) כבר קדמוך רבנן רב אסי הוה סייר נכסיה כל יומא אמר היכא נינהו כל הני אסתירי דמר שמואל יומא חד הוא צינורא דבדקא בארעיה שקליה לגלימיה כרכיה אותביה בגוה רמא קלא אתו אינשי סכרוה^(ה) (ו) אשכחתינהו לכולהו איסתרי דמר שמואל: אמר רב אידי בר אבין אמר רב יצחק בר אשייני מים ראשונים מצוה ואחרונים חובה מיתבי מים ראשונים ואחרונים חובה רשות חובה קרי לה גופא מים ראשונים ואחרונים חובה ראשונים נוטלין בין בכלי בין על גבי קרקע אחרונים אין נוטלין אלא בכלי ואמרי לה אין נוטלין על גבי קרקע מאי ביניהו איכא ביניהו קינסא מים ראשונים נוטלין בין בחמין בין בצונן אחרונים אין נוטלין אלא בצונן מפני שחמין מפעפעין את הידים ואין מעבירין את הזוהמא: מים ראשונים נוטלין בין בחמין בין בצונן: אמר רב יוסף בר ינאי לא שנו אלא שאין הירד

צרכה אכל אחרונים שהם לצורך אדם משום מלח סדומית אין טעוין^(א) צרכה^(ב) ומכאן כתב רבינו יהודה בפרק צמח מדליקין בתוספ' שאין לצרך על קריאת שמע שלפני מטמו אשר קדשנו במזמתי וזונו לקרות שמע ואם תאמר אלמנעיים כגון בין גבינה לבשר שהן לצורך מלוא יהיו טעוין צרכה ו"ל דאין זה כי אם הכשר אכילה כמו ניקור חלב ומליחת בשר:

כל הבשר פרק שמיני חולין

קה.

עין משפט
נר מצוה

א ב מיי פ"ט מהל' מלכות אסורות הל' כו טו"ע י"ד סימן פט כ"ב: יא ב מיי שם הל' כח טור ש"ע י"ד פ"ט טע"ף א: יב ד מיי שם הל' כו טו"ע שם טע"ף: יג ה ד מיי שם הל' כח טו"ע שם טע"ף: יד ז מיי פ"ו מהלכות ברכות הל' ג סגמ עשין כ טור ש"ע א"ח סי' קנח טע"ף א ונכרי אלפס עוד ברכות פ"ח דף מד: טו ה מיי שם טע"ש טו ט מיי שם סגמ סגמ שם טו"ע א"ח סי' קפא טע"ף א: טז ט מיי שם הל' ג סגמ שם טו"ע א"ח סי' קנח טע"ף א: יז י מיי שם הל' טו: יח כ ל מיי שם סגמ שם טו"ע א"ח סי' קפא טע"ף: יט מ מיי שם סגמ שם טו"ע א"ח סי' קס ט"ו: כ ב מיי שם טו"ע א"ח סי' קפא טע"ף א:

שיטה מקובצת

א) אתר אינשי סכרוה אמר אשכחתינהו לכולהו:

רבינו גרשום

ב"ש אומרים מקנה. כלומר בפת: ואי בעי תימא מר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי. כלומר ב"ש אומרים מקנה זו היא הפה וב"ה אומרים מדיה אלו ידיו אבל בפה מדור ב"ה לב"ש דאין קנוח הפה אלא בפת: בשר של בין השניים מהו. כלומר אם יש לו בשר בין השניים מהו שיאכל בגינה: פתכא דאופי. משאוי של עצים היה נושא לביתו בלא ידיעתו דאביי: אמר ליה כבר קדמוך רבנן. כלומר רבנן דאמרי דמאן דסייר נכסי מישתבח ביה איתתרא קדמוך דאנא חזייתך דאי לא הוה חזייתך היית מגנבו ממני: חזא צינורא דבדקא. כלומר א) רבוב ארעא ורשפי מיא לארעיה: מצוה לגבי רשות חובה קרי לה: נוטלין בין בכלי בין על גבי קרקע. כלומר בין שמקבלין אותו בכלי בין שנוטלין ע"ג קרקע: אחרונים אין נוטלין. א"כ מקבלין אותן המים ששופכין על הידים בכלי דבעינן למיטר קמן דריות רעה שורה עליהן ואמרי לה אין נוטלין ע"ג קרקע: איכא ביניהו קינסא כו. כלומר דמקבלין אותו ע"ג חתיכה של עץ למ"ד אין נוטלין אלא בכלי ע"ג קינסא לאו כלי הוא למ"ד דאין נוטלין ע"ג קרקע ע"ג קינסא שפיר דמי: בין בחמין בין בצונן. כלומר בין ממים חמין בין ממים צונן: לא שנו אלא שאין היד

א) אולי צ"ל נפחת האדר וטעמי מילא לארעיה.